

ABONAMENTU

In oraș	In districte
Pentru unu anu	24
Pentru $\frac{1}{4}$ anu	12
Pentru trei luni	7

Ori-ice Abonament neinsoțit de valoare se refuză.
Abonamentele să facă numai de la 1 și 15 și le fie cărei luni.

Epiștole nefrancate se refuză și articoli nepublicați se ardă.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

ANNUNCIURI

Linia mică pe pagina a IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu.
"	2 lei
"	3
Pentru Franța: se priușesc anunțuri și reclame la D-nii Orain & Miord, rue Drouot 9, Paris.	

Pentru Austria și Germania: la D-nu Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserări și reclame Redacțunea nu este responsabilă.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat alu "Românu"

Viena, 18 Septembrie. — Regele Italiei a sosită adăi aici, la $5\frac{1}{2}$ ore după ameașă. A fostă salută la gară cu cordialitate de împărată și de archiducă, și a frasă la caselul imperial.

Berlin, 18 Septembrie. — Bismarck va sosi adăi Duminecă, și va sta totuțim timpul cătă va ține visita regelui Italiei.

BUCURESCĂ, 7 SEPTEMBRIE

Unu anu mai desastrosu, ca anul corinte, de multu încă nu se ține minte în România. De o parte seceta de astă vară, care acum amenință cu fomele pe nefericitul teren român, de alta exterminarea prin incendiu a patru mari târguri de peste Milcovu, lăsându mihi de familiu în miseria complectă, suntă atâtea calamități cari ară pune pe gânduri pe unu guvernă cu milă de teră.

Pe cându totă lumea, ingrijată pe dreptu cuvențu de atâtea nefericiri, deschide liste de subsecțiuni pentru omenirea suferindă; pe când nici chiară văduva séu orfanul nu'și crută ultimul dinar sp̄e ușurarea celor ce ceru adjutoru cu lacremele în ochi și suspinul în inimă, fie-ne permisă a intreba pe organele noștre oficiose: care suntă liste în fruntea cărora figură primul și celu mai avută cetățeană alu României, M. Sea Domnitorul Carol de Hohenzolern, și cu cîte anume mihi de galbeni, pentru ușurarea durerilor celor ce lău alesu de Domnul alu lor?

Presă și Diua, mai alesu cea din tēiu cu mai puținu, cea de a doua, este adeverată, cu cîva mai multu talentu, nu facă altu în tōte diminetile, afara de Duminică și sânte praznice, de cāt a totu cāntă și a înalță imnuri asupra generosității, magnificenței, magnanimității, galanteriei, umanității, filantropiei generosului, manifestelor, magnanimului, umanului, filantropului nostru Domnul Carol I! Ei bine! Occasiunea se prezintă a se traduce vorbele în fapte! Vină Presă și Diua, publice contribuțiunile dinastie române pentru România suferindă, și gurele rele voru amuți, și capetele cele mai trufașe se voru inclina.

Îtă servicie utilă ce pote face o presă oficioasă celor ce și susține. Restul e nimica golă.

Mai multe cestinni la ordinea dilei, ne-a oprițu se respundemă

la două articole din *Trompetta Carpaților*, publicate în două dumineci successive, și cari ne privescu. Oredemă însă că nu potu se rămâne fără responsu, și că astă-dă este timpul.

Într'un număr alu séu, *Trompetta*, vorbindu despre sgomotul răspândită că Domnitorul nu se mai întorce, cu ocazia reîntinării séle în teră dicea:

«Ei, D-lorū sciutori politici și diplomați, cu calculele D-vóstră cari profetisați cu asicurare atâtea și atâtea, unde ați remasă predicerile și asicurările D-vóstră? Negreșită că partea sănătosă a națiunii a răsărită-de una de țările D-vóstră, déră bieții ómeni și junii fără experiență, ce voru fi dicendu acumu, încredințați că Dv. ați bătutu câmpul?»

«Nu este vorba de ari și fostu, bine séu reu ceea ce încredințați Dv. cu atâta sicuranță; întrebarea este că ce felu de opinione iș voru fi mai făcendu despre sciunța și calculele D-vóstră diplomatice și politice aceia cari se vădă atâtă de cumplită amăgișt acumu de către D-vóstră?»

Amu publicată aceste rânduri, amu probată cu citațiuni din numerile noștre trecute că n'amă susținută nici o dată și nici n'amă crezută că unu Domnitoru pote abdica de bună vine, și amu întrebată pe bătrânu redactore alu tinerei *Trompette*, ce a înțelesu prin cuvintele cu două înțelesuri că «nu este vorba dacă ară fi fostu bine séu reu ceea ce încredințați Dv. cu atâta sicuranță, — cum dice articolul?» — Atâtă totu, și alta nimicu!

Bătrânu redactore alu tinerei *Trompette* cum însă ne răspunde?

Suntești calomniatoru; suntești delatoru; voiști să vă ia Domnitorul pe voi la poliția; deru n'are trebuință de voi: are poliția destulă de bună care v'a băgată amândouă piciorele într-unu papucu și care cunoșce pe să-care ce este și care ii suntă gândirile.»

Ne întrebă apoi care este vocabularul noștru; ce dicționară avemă care nu se potrivesce de locu cu alu séu, nici în sensu nici în definiția vorbelor! Cere se publicăm vocabularul noștru ca se scia, cându va vorbi cu noi, care este limbagiu noștru, care ne este argoulă!

Modulă acesta de responsu, pentru acei cari nu au argumente și să găsești în încurcătură, este că

noscută în presă noastră oficioasa și a aplicabilă spre asemenea funcțiuni. Deci, numai discutău faptul acesta, căci este clară că țină că întrebarea noastră a fostă logică, delicată și în cestiune, pe cându responsul este injuriosu și afară din cestiune.

Se venimă însă la cestiunea că poliția este bună. La Noembrie, anul trecută, cu ocazia bătăielor de la thétru și cu fraparisierea Domnului Hiotu, era totu actuala poliția, și cu tōte acestea *Trompetta* se exprima astă-felu, adresându-se către D. Ministrul de Interne:

«Aflău, Domnule capu alu administrațiuni țerei, că în casa poliției se bate, se tortură; nuelile stați snopă în odăile unde se aplică cestiunea ordinăra, și instrumentele de tortură suntă în odăile unde se aplică cestiunea estraordină!»

«Nu acumă că suntemu în Constituția rafinată prin trei revoluții, dar regulamentul organican chiar a ridicate pedepsele corporale.»

«Nu e te crima egală cu crima bătăei în închisore!»

«A! Ne revoltău contra juriului! Ei bine, numai juriul maș pote se achite pe acela pe care, prin tortură, prin usturimă și junguri pote poliția judecătorescă să-lu facă a mărturisi crime pe caru nu le-a făcută etc. etc.»

Nu mai pomenimă de acei articoli în care descria însuși torturile a nume: aceste rânduri credemă că suntă destulă se arătă câtă este de bună actuala poliția a *Trompettei*!

Dar se convenimă că atunci poliția era rea pentru *Trompetta*, și acum a devenită bună! Este însă de demnitatea bătrânu redactore de la tēra *Trompetta* se vie, prin publicitate, se arătă gelosia contra noastră prin presupunere că amu voi să luăm locul Domnitoru de la poliția actuală a sea? Este de demnitatea unu omu, care luptă de decimă de ani pe terenul publicității, se vie și se arătă prin publicitate că stă sub cortina dupe care se scia ce facem și ce gândimă?

Ilu lăsăm pe Domnia sea să cugete.

Nu numai că n'amă invidiată posturile poliției nici odată, dar noi suntemu cu desevarașire pentru desființarea polițieru, cându avemă o primăriă și cându se chealătuesc cu poliția milioanele contribuabilor, numai spre a'i bate

și tortura, cum ne spunea *Trompetta* la Noembrie anul trecută.

Ne întrebă *Trompetta*; care este vocabularul nostru?

Vocabularul nostru este consecința, onestitatea, adevărul, libertatea, patriotismul, bunul sunț și romanismul.

Se ne spue și *Trompetta* care este vocabularul seu.

Acăsta despre primul articol.

Alu douilea articolă alu *Trompettei* este despre unirea ungurilor cu români.

In țină cându a eșită în *Presă* articolul din *Gazetta de Augsburg*, în care se spunea lucruri inexacte și termină cu sustragerea noastră de subță suzeranitatea Porței și proclamarea indipendenței, totu în aceiași di a apărută și în *Trompetta* unu articol, în cară se dicea că D. Boliac a luptată de la 1848 pentru unirea ungurilor cu români.

Acăstă coînsidință ne-a surprinsu; și sciindu pe D. Boliac mai puținu diplomată și mai multu entuziasmă, mai sciindu și propunerea făcută pe la 1866 ómenilor noștri politici de nisce streini și chiar români de a ne uni cu Ungaria și a face unu mare regat, ne-amu îngrijat și amu dată alarmă.

Ce a făcută *Trompetta*? A urmată éru vechiul său obicei, se strige calomniă, se spue că a înțelesu unirea cu români din Transilvania!

Cum unire cu români din Transilvania? Români din Transilvania suferă, tipu ca brósca în gura șerpelui; nu voescu unguri se le dea nicăi libertăți nici se le recunoscă celu mai micu dreptă; le-a interdissu până și limba din scolă și din canclarii, și D. Boliac vorbesce de unirea întră apăsată și apăsatör!

Ni se pare de totu absurdă!

Totu așa de absurdă găsesce acăstă ideia cei de la *Visitorul*, esprimată într'unu articol din numărul de adăi, pe care ilu recomandăm redactorulu *Trompettei* se'lă citescă.

Etă ce citimă în *Gardistul Ciocicu*, unul din organele ce trecează până acum că susțină actualului ministeriu:

«De la noi nu avemă de însemnatu ceva bine; gazetele Transilvanie strigă de la Tisa până la Carpați: *Transilvania este în doliu!* Si óre cându pe ea nemții și cu unguri o sugrumă cu tirană, noi

ace stămă mai bine? Nu, căci acum am devenit nisice adorați tributară și străinilor. Germania reține nu mai este un mister pentru nimene, străini sunt fautori, era românii sunt apesați spre a să sili să lase patria lor; așa de exemplu numai din Galați, a emigrat peste Dunăre până acum peste 800.

Cestiu nea jidovescă ia proporții din în din. Sciriile din urmă a adus vestea că Hușulă î-a datu focu unu jidovu, în cătu a arsu totu și să pustițu cu desevârsire, provocând o pagubă de 5 milioane. Aseminea și cele-lalte orașe care aru arsu, și ardu neîncetău.

Citim în Republica Franceză:

Comisiunea de permanență a tinutu eri ședința sea de cinci-spre-dece dile. În acăstă ședință s'a renoită famosa scenă a unor reprezentanți cari intrăba, și a unor ministrii cari nu prea răspundă. De sicură lucrurile s'a otărătu. Ministrul nu găsește nimicu mai bunu de ăștă de cătucă se voru referă Adunarii. Totu atâtă aru fi decă aru mărturisi de odată că n'adu nimici de cumu gândul de a apăra politica ce urmă prin alte argumente de cătu a totu puternicia majoritatii care le-a datu existența. Acăstă majoritate este prea slabă, se va ădice. Adevăratu, dără cei pasă a celuia ce nu voesc se aibă cu sine rațiunea ci numai legalitatea?

Amicul nostru și-a făcută datoria, D. de Mahy mai alesu, care împlinescă, în aceste circumstanțe, unu rol care nu numai că nu se poate ădice ingratu fără 'ndoéla, dără care, apoi, este rolul unui bărbatu care are grija de obliga-mântele sarcinei séle. Dără proverbul ădice: nu se poate scote apă din pără séca; nu se poate să facă se vorbescă mai multu nisice ministrul cari voescu să tacă. Trebuie să notăm, cu tōte astea, curiosul răspunsu alu D. duce de Broglie asupra mandamentului D-lui Archiepiscopu alu Parisului. Se poate simți, în acestu răspunsu, unu felu de efectu indulcitu alu ciocnirilor mai violente ce D-lu de Broglie a trebitu să suferă în urma demonstrațiunii imprudiente a Archiepiscopulu. D-lu de Broglie de sicură a întâlnită bărbăti gravi și pătruni de dificultățile situațiunii actuale, care 'i voru fi deschis ochi asupra pericoleloru acestu mandament, suposandu că elu nu le-a băgată de sémă séu că trebuie să i se spue ase pădi de ele.

Ministrul afacerilor străine a spus pe facă că nu primea, ca expresiunea cugetării guvernului, de cătu declarațiunile și circulările diplomatice comunicate în o formă bună și cuviinciosă pentru puteri. Acestă răspunsu e dibaciu pentru Franța; însă pentru Europa este ore acestu răspunsu suficientu? Nu ne vine să jurăm că da. În fond,

e evidentă că guvernul este compromis prin aliații sechiar, adică prin clericali.

În van își dă ostenela de a' ne-cunoscă. E sōrte bine vădută că cabinetul ordinulu moralu nu vie-tuescă de cătu prin pasiunile clericile pe care nu numai că le-a in-curagiat, dar le-a și susținut în teră.

«Acest ministeru, din propria lui marturire, nu e nimicu, nici regalistu, nici republițianu, ci este numai clericalu. Tocmai asta 'i dă acăstă apariția de forță și érașt tocmai asta ilu omoră. Astă-dă, vi-cenesce elu și-a separată causa lu de causa Archiepiscopulu. Acăstă nu e nici cum în de ajunsu pentru a se îndrepta în ochi, tēri și a' recăpăta favorea. Guvernul o se devie suspectu pentru clericali, fără ca pentru acăstă să piară ne'ncrederea ce națiunea are într'ensul. Situațiunea, așa dără, stă nesicură, și D-lu Archiepiscopu alu Parisului a asvărtilu forte rău în politica unu incidentu nou, de care cabinetul nu avea nici o nevoie, și care justifică tōte spaimele ce putea cine-va să-și facă asupra di-recluui politicei noastre generale în intru și afară.»

Se scrie din Versailles, către *Cu-rierul din Paris*, că prefectul au primițu ordinu să oprescă petițiunile ce aru circula în favorea prelungirii puterilor marșalelui Mac-Mahon.

Diarul prusianu *Volksblatt*, organu guvernamentalu, a publicat, cu data de 10 Septembriu, unu articoliu de sondu relativu la călăto-ria regelui Victor Emanuel la Viena și la Berlin. *Volksblatt* declară că sympathiele națiunii germane suntu asicurate națiunii italiane, pe care cea dintăi o consideră ca cea mai dotată dintre națiunile de rasă latină, politicamente vorbindu. Acestă diară adaoge că presința președintelui consiliului de ministrui din Italia, lângă regele său, rădică visiteri lui Victor Emanuel ori că caracteru privatu. *Volksblatt* amintescă apoi lupta încinsă de către Vatican contra guvernului, luptă provocată și susținută de D. Becks, generalul jesuitilor. Elu constată isolarea Franciei, isolare a cărei simptomă este călătoria regelui Italia, și care o se accentueze și mai multu decă guvernul frances persistă a face cauza comună cu jesuitismul.

Vîitoră intrevedere va fi oca-siunea unui schimbă de cugetări și de arangamente combine după intemplierile posibile. Concluția unei alianțe directe și formale cu Italia nu este probabilă. O așa alianță nu e comandată nimic de situațiunea generală nici de interesul Germaniei. Pe de altă parte, așa conchide *Volksblatt*, în presința veleitățiloru ce domină în Vatican și nepaciențelor națiunii frances, Ger-

mania poate privi în față viitorul cu o confianță cu atâtă mai calmă cu cătu, pentru casul în care aru veni fără veste o oră critică, ea aru putea compta pe sprijinul unei pu-teri amice, a cărei lealitate, ori cari aru fi conjecturele, nu aru pu-tea fi, fără ingratitudine, îndoiosă.

Se asicură că mareșalul Sera-no s'a esprimat, într'o reuniune a șefilor uvechi miliții din Madrid, opinionea că partitul liberalu *tre-bue să se unescă pentru a constitu-i Republica*, a restabilior dinea și a termina cu carliștii.

Generalul Marones, nouu șefu alu armatei de Nord, a plecatu spre a lua comandamentul acestei ar- mate. Generalul Morones trece de unu oficeru bravu și experimen-tat.

Generalul Zabala, numită șefu alu armatei din Catalonia, a fostu chemat prin telegrafu la Madrid.

Domnul Reios Rosas, în dis-cursul său prin care cerea să se dea puterile Domnului Castelar pen-tru a termina resbelul civilu cu carliștii, dice că susținitorii lui don Carlos lucrăsa cu activitate, totă reacțiunea din Europa îi vine în ajutoru cu banii și că și-a partisau d'ăi se să află deja în Ungaria unde au cumpăratu 2000 căi cari se ri-dică în acestu momentu prin ecuy-eri bavaresi.

Cu tōte acestea, populațiunea spa-niolă a începutu să se misce și ea facă cu acăstă activitate. Din mai multe orașe, între care mai cu sé-mă putemu cita pe Malaga, unde a fostu o revoltă cantonală, mobilii aū cerutu ei singuri să fie tri-miști la Nord spre a se întâlni cu salariații predecedentului dreptulu divinu.

In urma venirii nouu ministeru, se anunță mai multe numiri impor-tante în armată, între altele a generalului Novillas ca președinte alu consiliului supremu de resbelu.

Circulă sgomotul că Antoniu Galvez aru fi părăsitu Cartagena, imbarcându-se pe fregata *Fernando-Catolico*, urmată de vasul *Nu-mancia*, și că aru fi debarcatul la Torevieja cu 1000 insurgenți. Se-ascură că mareșalele Serrano aru fi esprimat, într'o întunire a șefilor uvechi miliții din Madrid, opinionea că partitele liberale tre-buiesc să se unescă pentru a contribui la consolidarea republicei spa-niole.

«La Shrevepprt, în Luisiana, mo-de friguri galbene câte 20 perso-ne pe di.

Colonia francesă din New-York a oferit d-lui Thiers opera intitu-lată: *Vieta lui Washington*, esem-plarul unicu, care valorizează 5,400 franci; éru colonia din San Fran-cisco i-a oferit unu magnificu al-

bum, în care figurădă semnaturile tuturor membrilor coloniei.

Federațiunca Ungară

Cine suntu agitatori, cine ur-ditori, culpabilii și ureți nemărgi-nite ce esistă între român și un-gură? Cine a produs abisul în-fioritoru între aceste doue națiuni conlocuitorie? Noi său ei? Să vedem.— Amu promis, că în numărul acestu-a voim să ne ocu-pămă mai pe largu de scopul sce-lerat și funestu alu celor ce voi-ai să înfințeze «Federațiunea maghiară», precum și de mișlocele imorale și ilegale prin cari voiau ei să ajungă acelui scopu. Avemă dără să ne ținemă cuvențul, cu toate că acestu fătu monstruosu, a-cestă plămădelă eșită din creerii unor fanatici de calibrul lui Cser-natony n'a apucat să vădă lu-mina ălei; puternicul Jose-Szapary nu s'a incumetat să-ți insuflă viață, pentru că se temea, că nici tronul său în Olimp nu va să remâne scutit de furia celor pro-vocați la lupte pe viață său merte.

Federațiunea magiară era să fie numele de botezul alu unei asocia-tiuni de cetăteni pestani, cari și propuseră a propaga magiarismul între poporele nemagiare, adică a maghiarisa cu orice preț pe ce ce nu voru să-și renegă de bună voia săngele și simțul. Si spre a-jungerea acestu scopu, ei cugetau a se folosi de tōte mișloceie er-tate și ne-ertate, legale și ilegale, morale și imorale. Scopul este sănțu pentru noi, și ădicea ei; să facem dacă putem și pe papa ungur; căci dacă scopul e sănțu, mișlocele potu fi draconice, infer-nale, elu le va sanctifica. Din ne-norocire insă D-lu Szapary, ministrul de interne, nu voi să aprobă statutele unei asemenei societăți de agitatori fanatici. Inse nu dură pen-tru că dinsul n'ară fi de acord și n'ară dori din totu susținutul în-mulțirea sporadiculu neamă ungu-rcu, nu, căci despre intențiunile d-sale în acăstă privință avemă de-jă în faptă destule exemple, des-tule ucasuri și fermanuri, prin cari se arătă cine este și ce vrea, ci d-lu conte nu vră să aprobă acele statute din motivu că, dacă nați-unile nemagiare voru asta de esis-tență unei societăți cu asemenea scopu, ele încă voru înfința societăți de acăstă natură, fără ca să e pótă cine-va impiedica, și astfelu se voru putea nasce frecăr și în-verșunări, cari nu numai voru con-turba liniscea publică, ci voru pu-tea periclită chiar și esistența sta-tului; și apoi afară de acăstă, nici nu e de lipsă a se înfința asemenea societate, pentru că scopul la care vrea ea se ajungă prin fede-rațiunea magiară, este asigurat prin legile maghiare.

Motivele ministrului suntu plau-sibile, elu ară dreptu în ambele privințe. Precumă suntemu informați

